

Ignotus

Vers

*Alig kezdtem: ködök ereszkednek,
Nap a napnak gondolatlan sirt ás,
Ami tegnap ökölemelés volt,
Ma bizony jó, ha szájrándítás.
Innen is, onnan is kezem lehanyatlik,
Abogy, idegen, magam elé nézek,
El sem mentem: más ül a helyemben,
S ajkam elernyed, abogy füttyörészek.
Egyre-kettőre lekopik rólam,
Amit tudtam, amit akartam
Magam is alig emlékszem magamra,
S mire meghalok, rég megbaltam.*

(Nyugat, 1908. 17. szám)